

Nr 155.

Av herr **Olsson** i Kullenbergstorp **m. fl.**, om anvisande av bidrag till statsunderstödda fiskehamnar.

Uti proposition nr 1 till innevarande års riksdag föreslår Kungl. Maj:t att riksdagen måtte såsom bidrag till statsunderstödda fiskehamnar för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra reservationsanslag av 100,000 kronor.

Då vi, av flera skäl, i likhet med Kungl. Maj:t anse det vara lämpligare att staten medverkar till fiskehamnars åstadkommande än att fortsättning sker med byggande av dylika helt och hållet bekostade av statsmedel, följer därav att vi utgå från att för framtiden endast torde ifrågakomma statsbidrag, då smärre fiskehamnar skola utföras eller grundligare iståndsättas.

De förslag till smärre fiskehamnar, som redan uppgjorts och kostnadsberäknats, visa en totalkostnad av över 5 miljoner kronor. Även om åtskilliga av förslagen ej komma till utförande, antingen till följd av deras mindre lämplighet eller på grund av att kommunen eller enskilda ej vilja bidra till kostnaderna i erforderlig grad, så återstår dock ett så stort antal, att de ej inom rimlig tid kunna utbyggas med årligt anslag för ändamålet av 100,000 kronor. Visserligen framhåller departementschefen att en reservation å anslaget finnes, men då till exempel för utförande av fiskehamnen vid Viks fiskläge endast anvisats för påbörjande av byggandet 60,000 kronor, följer väl därav att i realiteten disponeras hela statens kostnad för detta hamnbygge, även om det ej formellt ännu anvisats i sin helhet. I sakens natur ligger, att detta slags anslag ej i sin helhet kan på förhand helt och hållet disponeras, ty alltid får tillses att medel finnas för fullbordande av det som påbörjats, även om förhandsberäkningarna komma att något överstridas. Vi tro oss därför endast böra räkna med ett anslag av 100,000 kronor för året enligt Kungl. Maj:ts förslag.

Enär det ej gärna kan råda någon tvekan om att själva utförandet av respektive hamnarbeten skall såsom hittills ske av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, inses lätt att ett så litet anslag som 100,000 kronor i detta fall är synnerligen oekonomiskt för staten. För anställande av erforderlig personal, ingenjör, ritare, bokförare och kassör samt arbetsförman eller s. k. kostnader för befäl och ledning m. m. åtgår alltför stor andel av anslaget, under det att en allt för liten andel blir kvar till arbets- och materialkostnader. Kommer därtill att behovet av dessa anslag är synnerligen stort, så anse vi att staten bör underlätta för fiskarebefolkningen att kunna driva sin näring, och utan dugliga smärre fiskehamnar lär ej fiske av någon vidare betydelse kunna bedrivas.

Det av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen föreslagna beloppet 300,000 kronor, anse vi vara synnerligen väl motiverat. Även om något mindre belopp skulle finnas odisponerat vid innevarande budgetårs utgång, något som departementschefen synes förutsätta, lär dock anslaget för budgetåret 1926—1927 för detta ändamål ej kunna sättas lägre än till 200,000 kronor, om det hela skall kunna praktiskt och gagnande användas.

På grund av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte som bidrag till statsunderstödda fiskehamnar för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra reservationsanslag av 200,000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1926.

Olof Olsson,
Kullenbergstorp.

Th. Gardell,
Gans.

Herman Andersson,
Grimbo.

Nils Johansson,
Brånalt.

Oscar Osberg.
